TEORETIZĂRI PRIVIND CONCEPTUL ASIGURĂRILOR

Iulia CAPRIAN, Ionuț LOM
CZU: 368 + 369 kaprianusm@gmail.com

Societatea de asigurări, de rând cu alte instituții financiare, este considerată un element organic al sistemului financiar. Conceptul asigurărilor, în cele mai multe studii de specialitate, este abordat prin prisma dimensiunii financiare. Însă prin demersul analitic întreprins de autor au fost stabilite patru contexte de definirea acestuia (Fig. 1):

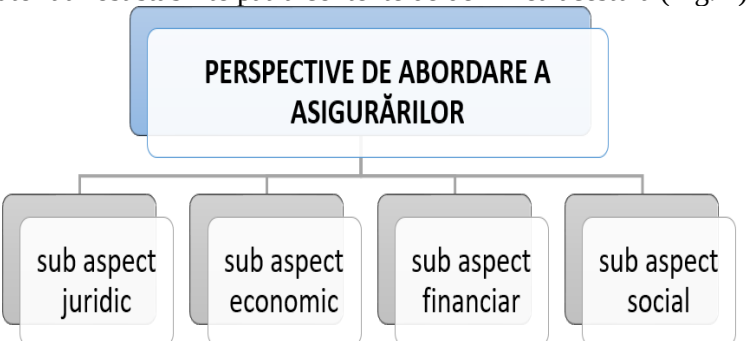

Fig.1. Abordări conceptuale ale asigurărilor
Sursă: Elaborat de autori.

Acest fapt a relevat diferite sensuri ale conceptului asigurărilor [1, p. 15]. *Abordarea juridică* are la bază contractul de asigurare și Legea cu privire la asigurări [2], care, în calitate de generatoare de drepturi și obligații, se completează reciproc. Contractul de asigurare este un act juridic care prevede obligația asiguratului de a plăti prima de asigurare, precum și obligația asigurătorului de a achita îndemnizația de asigurare la producerea riscului asigurat, fie asiguratului, fie beneficiarului asigurării, în limitele și în termenele convenite. Privind în *aspect economic*, conținutul asigurărilor se manifestă în posibilitatea recuperării pagubelor materiale și financiare din fondul de asigurare, garantând în așa mod continuitatea proceselor economice ale asiguraților. În procesul constituirii și utilizării fondului de

asigurare, se nasc relații economice între subiecții asigurării. Privite prin prisma *dimensiunii financiare*, asigurările se manifestă în calitate de: ramură prestatoare de servicii; intermediar financiar; activitate financiară. Având în vedere că nu toate polițele de asigurare au ca rezultat producerea riscurilor, acestea constituie o sursă de venituri pentru compania de asigurări. Un alt aspect este decalajul de timp între momentul încasării primei de asigurare și momentul plății despăgubirilor, în caz de producere a riscului. Pe durata acestei perioade, suma încasată poate fi plasată eficient în investiții generatoare de venituri.

Asigurătorii sunt considerați parteneri în realizarea *politicii sociale*, de aceea asigurările se manifestă ca instrument de politică socială. Prin acordarea de beneficii sociale semnificative, cum ar fi compensarea pentru vătămări la locul de muncă și reconstruirea proprietății după catastrofe, asigurarea contribuie la refacerea mijloacelor de trai ale oamenilor, precum și la economie în ansamblu.

Cele mai multe definiții abordează tratamentul traditional al asigurărilor [3, 4]. Alte laturi ale abordării asigurărilor sunt mai puțin cercetate. În cele ce urmează, ne vom axa pe abordarea asigurărilor ca domeniu al serviciilor financiare. Ca activitate, acestea sunt definite prin Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21.12.2006 ca fiind „activitate care constă, în principal, din: oferirea, negocierea şi încheierea de contracte de asigurare şi reasigurare, încasarea de prime, lichidarea de daune, efectuarea de acţiuni de regres şi de recuperare” [1]. R. Ionescu definește activitatea de asigurare ca fiind „… acea prestaţie, care desemnează, în principal oferirea, intermedierea, negocierea, încheierea de contracte de asigurare şi reasigurare, încasarea de prime, lichidarea de daune, activitatea de regres şi de recuperare, precum şi investirea sau fructificarea fondurilor proprii şi atrase prin activitatea desfăşurată” [5, p. 51].

Serviciile de asigurări și cele conexe acestora reprezintă servicii de natură financiară oferite de un prestator de servicii – asigurătorul. Acestea reprezintă o activitate în care unități instituționale sau grupuri de unități se protejează împotriva consecințelor financiare negative ale unor evenimente incerte specifice [6].

De fapt, aceste definiții accentuează importanța asigurărilor ca domeniu specific de activitate, de prestare a serviciilor financiare, care se manifestă ca domeniu de activitate cu rol important în economie (Fig. 2):

- prestatoare de servicii financiare/de asigurări
- creatoare de valoare
- creatoare de locuri de muncă
- participantă la oferta de capital de împrumut pe piața financiară

Fig. 2. Caracteristici ale asigurărilor, ca domeniu de activitate
Sursa: Elaborat de autori în baza sursei [7, p. 9].

Serviciile de asigurare, reasigurare, coasigurare și retrocedare sunt servicii prestate de societăți de asigurări, activități, care în Republica Moldova pot fi desfăşurate exclusiv de către asigurători (reasigurători) sub formă de societate pe acţiuni, inclusiv cu investiţii străine [1]. Serviciile conexe asigurărilor, precum cele de intermediere a asigurărilor, și serviciile auxiliare sunt prestate de alte tipuri de entități (brokeri de asigurări, bancă (bancassurance) etc.

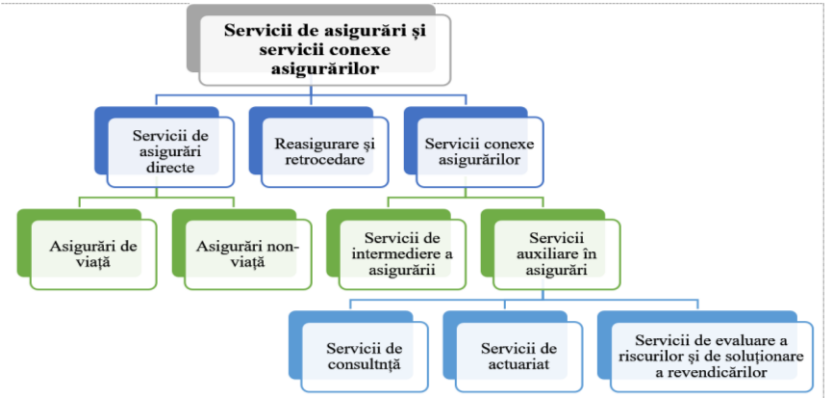

Fig. 3. Activități, considerate servicii de asigurări conform Acordului de Asociere dintre Republica Moldova şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice
şi statele membre ale acestora, art. 241
Sursa: [8].

Astfel, societățile de asigurări, alături de alte instituții financiare (bănci, uniuni de credit, burse de valori, bănci de investiții, fonduri cu capital de risc etc.) sunt participanți activi pe piața financiară, de gestiune eficientă a cărora depinde dezvoltarea altor domenii de activitate economică, fiind considerate fundamentul vieții moderne.

Referințe:

1. NEGRU, Titel. *Asigurări*. București: Ed. Fundației România de Mâine, 2007.
2. Legea Republicii Moldova cu privire la asigurări nr.407-XVI din 21 decembrie 2006. În: *Monitorul Oficial,* nr.47-49/213 din 06.04.2007.
3. BISTRICEANU, Gh. D. *Sistemul asigurărilor în România*. Bucureşti: Ed. Economică, 2007. ISBN 973-590-738-0.
4. CIUMAŞ, C. *Economia asigurărilor*. Cluj-Napoca: Casa Cărţii de Ştiinţă, 2003.
5. IONESCU, R. NOVAC, L. *Asigurări comerciale moderne.* Bucureşti: C.H. B., 2007.
6. Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană. Bruxelles, 20.12.2010 COM(2010) 774 final Anexa A/Capitolul 16. http://ec.europa.eu/transparency/ regdoc/rep/1/2010/RO/-1-2010-774-RO-F1-16-ANNEX-20.Pdf)
7. KICSI, R., COZORICI, A. *Asigurări şi reasigurări. Curs pentru învăţământ la distanţă*, 2007. Disponibil online la https://www.academia.edu/26072353/ASIGUR%C4%82RI_%C5%9EI_REASIGUR%C4%82RI
8. Acordul de Asociere între Republica Moldova şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, art. 241, aprobat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014.